

มาก 2 ข้อ คือ บุคลากรให้คำแนะนำในการใช้แบบเรียนมหาวิทยาลัยมหาสารคามไซเบอร์ มิใช่เพียงพอ และเกิดการผิดพลาดของแบบเรียนมหาวิทยาลัยมหาสารคามไซเบอร์บ่อยครั้ง ต่อมา (ชนิยา ลอยสุวรรณ, 2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาของการใช้บริการอินเทอร์เน็ต บนเครือข่ายบัวศรีของอาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการและนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร พบว่า อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการและนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต บนเครือข่ายบัวศรี โดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ (จตุพร สิริวัฒนสกุล, 2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ด้านปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ก็คือ (ศุภชัย สุชนะนรินทร์, 2545, หน้า 31-39)

1. ปัญหาเรื่องเครื่องคอมพิวเตอร์ อันนี้ ยกมาเป็นเรื่องแรก หรือปัญหาแรกที่จะเกิดขึ้นเลย และถ้าแก้ปัญหาดังนี้ไม่ได้ก็จบ ไม่ต้องพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบ อินเทอร์เน็ตต่อไปแล้ว

ทั้งนี้ก็เพราะว่าการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการเรียนผ่าน ทางเครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นในระยะแรก คือ การที่เราบันทึกบทเรียนลงในแผ่นซีดีรอม แล้ว ส่งให้ผู้เรียนไปเปิดอ่านเรียนกันเอง หรือใช้งานผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็ตาม จุดเริ่มต้นก็อยู่ที่ผู้เรียนจะต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ และคอมพิวเตอร์ที่ว่านี้ก็ต้องมีคุณสมบัติ (specification) ที่สูงพอสมควร เพราะการเรียนหรือการจะทำการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน ระบบอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพจำเป็นจะต้องออกแบบให้มีการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าไป ด้วย อย่างเช่น รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง และอื่น ๆ ดังนั้นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่นักเรียนจะใช้ อย่างน้อยต้องมีมัลติมีเดียที่ดี มิฉะนั้นรูปก็คงเคลื่อนไหวช้า ๆ ผู้เรียนอาจหลับได้

วิธีการแก้ปัญหา

1.1 ขอเงินพ่อแม่มาซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์กันเอง แต่มีข้อเสียตรงที่อาจต้องคอยอัปเกรดเครื่องให้สามารถรองรับกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปด้วย

1.2 ออกไปตามร้านที่มีบริการให้เช่าเครื่องตามท้องตลาดทั่วไป

1.3 ใช้บริการที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ของโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยก็ได้ ซึ่งจุดนี้ที่ การพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ควรต้องเตรียมพร้อมไว้ด้วย

2. ปัญหาเรื่องความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน และก็สืบเนื่องจากข้อที่แล้วว่า ผู้เรียนจะต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะนำไปใช้ สำหรับการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบ

อินเทอร์เน็ต เมื่อมีเครื่องแล้วก็ต้องใช้ให้เป็นด้วย อย่างน้อยก็ต้องมีความรู้พื้นฐาน เช่น วินโดวส์ อินเทอร์เน็ต การใช้เมาส์ การใช้คีย์บอร์ด เป็นต้น ประเด็นนี้มองข้ามไปไม่ได้เลย เพราะถ้าผู้เรียน มีเครื่องคอมพิวเตอร์แล้วแต่ใช้ไม่เป็นนับประสาอะไรการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบ อินเทอร์เน็ต จะประสบความสำเร็จได้

ตรงนี้ สำหรับคนที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นประจำอยู่แล้ว อาจเห็นว่าเดี๋ยวนี้ใคร ๆ ก็ใช้เป็นกันทั้งนั้น ถ้าไม่เป็นก็หัดใช้ ไม่นานก็เป็น ถ้ามีความชอบเป็นการส่วนตัวอยู่แล้วก็ไม่ยาก แต่จากประสบการณ์ที่ได้มีโอกาสสอนคอมพิวเตอร์มา รวมถึงมีเพื่อน ๆ ที่อยู่ในแวดวงการเรียนการสอน คอมพิวเตอร์พื้นฐาน การใช้วินโดวส์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการสอนคนที่ไม่มีพื้นฐาน คอมพิวเตอร์อยู่เลย หลาย ๆ คนต้องใช้ความพยายามอย่างหนักเพื่อที่ลากเมาส์หรือลูกศรให้ไปในที่ ที่อยากให้ไป หลาย ๆ คนก็บังคับคลิกเมาส์ซ้ายเป็นขวาวู้อำไป และยังถ้าเป็นผู้สูงวัยนี่จะยิ่งยาก ใหญ่

ดังนั้น การจะผลักดันให้การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตประสบความสำเร็จ ปัจจัยอีกอย่างที่จะต้องพิจารณาก็คือการเสริมสร้างความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในเรื่องของการใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐานนั่นเอง

3. อาจมีปัญหาทางด้านเทคนิคเวลาใช้งาน อันนี้ต้องยอมรับจริง ๆ ลองนึกเปรียบเทียบกับ การสอนแบบปกติดูนะ การสอนแบบที่จะเกิดการขัดข้องทางเทคนิคให้น้อยที่สุดก็คือ ไม่ใช่เทคโนโลยีเลย อย่างรุ่นกระดานดำ แปรลงกระดานกับชอล์กหมด ต่อมาถ้าเป็นไวท์บอร์ด แปรลง และปากกาเขียนไวท์บอร์ด ปัญหาอีกอันเดิม ๆ ปากกาเขียนไวท์บอร์ดหมึกหมด รุ่นต่อมาเป็นแผ่นใสกับเครื่องฉายแผ่นใส (overhead) ก็จะมีปัญหาถ้าไฟดับ ต่อมาเป็นโปรแกรม นำเสนอผลงานใช้คอมพิวเตอร์ต่อกับเครื่องฉายขึ้นผนัง ปัญหาทางด้านเทคนิคก็จะมากตามไปด้วย ไฟดับ คอมพิวเตอร์แฮงค์ สายต่อเข้าเครื่องฉายมีปัญหาหลอดเครื่องฉายขึ้นผนังหมด หรือ หลอดขาด

การเรียนโดยใช้การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการเรียนโดยใช้ เทคโนโลยีทางด้านไอทีมาช่วยทั้งหมด ดังนั้น โอกาสที่จะเกิดปัญหาทางด้านเทคนิคก็จะมากตามไปด้วย นอกจากนี้ บางครั้งความผิดพลาดของผู้ดูแลระบบ (system administrator) ก็มีส่วนสำคัญในการใช้งานของผู้เรียนและครู ผู้ใช้แบบเรียนนั้นอยู่ คือคน ๆ เดียวทำอะไรก็ตาม หรือ เกิดทำอะไรผิดพลาดก็ตาม ผลกระทบมันจะมีถึงทุกคนที่ใช้แบบเรียนนั้นอยู่ทันที อย่างเช่น ถ้าผู้ดูแลระบบดูแลหรือป้องกันระบบไม่ดี ทำให้เกิดไวรัสในเซิร์ฟเวอร์ที่เก็บแบบเรียนอยู่ดาวน์โหลดไป ก็เรียนกันต่อไม่ได้เลย ดังนั้น เมื่อระบบการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ได้ถูกดำเนินการไปแล้ว คนที่จะมีบทบาทสำคัญในการทำให้ระบบสามารถดำเนินการต่อไปได้ก็คือผู้ดูแลระบบ ตรงนี้ก็ต้องคัดสรรอย่างดี

4. ค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้อินเทอร์เน็ต เมื่อการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการเรียนที่สามารถเรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ มันก็จะมีข้อดีจากการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ของอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้กับแบบเรียน แต่ผลที่ตามมาก็คือ นอกจากผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตเพื่อที่จะสามารถเข้ามาเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้งานแล้ว เจ้าเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ยังต้องสามารถเชื่อมต่อเข้าไปสู่โลกอินเทอร์เน็ตได้ด้วย

ผู้ใช้งานจะต้องเสียเงินเพิ่ม เพราะไม่ใช่แค่เสียเงินซื้อคอมพิวเตอร์และจ่ายค่าไฟเมื่อเปิดเครื่องใช้งานอย่างเดียว ผู้ใช้งานจะต้องเสียเงินในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอีกด้วย

4.1 ค่าชั่วโมงอินเทอร์เน็ตที่จะต้องจ่ายให้เจ้าของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (ISP) เพื่อที่จะเชื่อมต่อเข้าไปในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ยิ่งถ้าเป็นการใช้งานจากต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายตรงนี้จะสูงกว่าของบ้านเรา

4.2 ค่าโทรศัพท์ในการเชื่อมโยงเครือข่ายจากสถานที่พักไปยังผู้ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้ขอใช้เป็นสมาชิกหรือที่จากการซื้อชั่วโมงอินเทอร์เน็ตจากผู้ให้บริการ ทำให้การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในจังหวัดเดียวกัน คิดค่าบริการครั้งละ 3 บาท (ถ้าเชื่อมต่อติดในครั้งเดียว)

4.3 ค่าโทรศัพท์อย่างเดียวแต่ต้องเชื่อมต่อใหม่บ่อย ๆ (คิดค่าบริการค่าโทรศัพท์มากขึ้น) อย่างเช่น บริการของ Clickta เป็นต้น

5. ต้นทุนในการพัฒนาแบบเรียนสูง ต้นทุนในการพัฒนาแบบเรียน (initial cost) ในการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตนี้สูงมาก ซึ่งต้นทุนต่าง ๆ ก็ได้แก่

5.1 ต้นทุนในการพัฒนาบุคลากร เราจะต้องพัฒนาบุคลากร ซึ่งก็คืออาจารย์ผู้ดูแลวิชาต่าง ๆ ให้มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ

5.2 การซื้อซอฟต์แวร์ในการพัฒนาหลักสูตรหรือคอร์สแวร์เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้น่าสนใจเหมาะกับการเรียนในแต่ละวิชา

5.3 การซื้อฮาร์ดแวร์ หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ อย่างเช่น ไมโครโฟน ลำโพง และอื่น ๆ เพื่อทำการพัฒนาแบบเรียน

5.4 การออกแบบการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งตรงนี้อาจารย์ผู้สอนจะต้องทำการออกแบบเอง โดยจะเสียเวลามาก เพราะครูแต่ละท่านจะต้องทำเหมือนกับกำลังสอนอยู่จริง ๆ ต้องจัดลำดับการสอนก่อนหลังให้เหมาะสมและต้องทำอย่าง

ระมัดระวังด้วย ซึ่งก็แนะนำให้ใช้เวลาในการออกแบบให้นานหน่อย เพราะเมื่อทำการพัฒนาไปแล้ว การแก้ไขในแต่ละจุดที่มีการเปลี่ยนแปลงมันยากเหมือนกัน

5.5 ค่าจ้างสำหรับทำหลักสูตร ซึ่งตรงนี้ต้องการคนที่มีความสามารถในการใช้ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรเป็นอย่างดี เท่าที่ทราบคนรับจ้างทำเก่ง ๆ นี้ บางหลักสูตรเขาคิดค่าจ้างเป็นนาฬิกา หมายถึงนาฬิกาที่ตัวหลักสูตรดำเนินเรื่องไปให้คนเรียนฟัง แล่มนึกนาฬิกาหลายหมื่นบาท ถ้ายากมาก ๆ ก็อาจเหินหลักแสนบาทต่อนาฬิกา

ดังนั้น เรื่องของต้นทุนในการดำเนินการก็เรียกได้ว่าเป็นประเด็นหลักอีกประเด็นหนึ่งที่เรามองข้ามไปไม่ได้เช่นกัน ถ้าหากว่าเราคิดจะพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในการศึกษาต่อไป

6. อาจารย์ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ และด้วยความรู้ที่การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการเรียนที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านไอที ดังนั้นบรรดาอาจารย์ซึ่งเป็นผู้สอนในแต่ละหลักสูตร จะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการผลักดันให้การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตสามารถเกิดขึ้นมาได้ โดยอย่างแรกต้องสมัครใจคือ อยากทำหรือยอมรับได้ว่ามันเป็นสิ่งที่ต้องเป็นการพัฒนาสำหรับการศึกษาในอนาคตต่อไป เมื่ออยากทำหรือตกลงใจที่จะทำแล้ว ก้าวต่อไปของอาจารย์เหล่านี้ก็คือ ต้องดูว่าท่านมีความพร้อมต่อการเรียนการสอนรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จะต้องมีความรู้ทางด้านไอทีตามไปด้วย

ซึ่งงานนี้ก็คงจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่ ความรู้พื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ ความรู้เรื่องการใช้ระบบปฏิบัติการ ซึ่งเป็นโปรแกรมพื้นฐานสำหรับการใช้งานคอมพิวเตอร์ในด้านอื่น ๆ ต่อไปรู้จักเกี่ยวกับไฟล์คอมพิวเตอร์ต่าง ๆ จะต้องมีความรู้และสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ ค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเป็น รู้จักเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต เรื่องเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ในแวดวงไอที รวมไปถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตด้วย

ทั้งนี้ก็เพื่อให้อาจารย์ซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นออกแบบการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต สามารถที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับแบบเรียนที่ท่านจะใช้ในการสอนนักเรียนต่อไป อย่างเช่น ถ้ารู้จักเรื่องเกี่ยวกับการทำไฮเปอร์ลิงก์ในอินเทอร์เน็ต (อาจไม่ต้องทำเป็นแต่ต้องทราบว่ามันเป็นอย่างไรและใช้งานอย่างไร) ก็อาจนำเรื่องของไฮเปอร์ลิงก์มาเป็นส่วนหนึ่งในการให้นักเรียนคลิกเข้าไปค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อใช้ในการประกอบการเรียนได้

งานนี้ก็จะทำให้เกิดการเพิ่มต้นทุนการฝึกอบรมอาจารย์เจ้าของหลักสูตรให้รู้จักคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ อีกระลอก ทำให้เสียเงินและเสียเวลาขึ้นไปอีก

นอกจากนี้ ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นก็คือ ถ้าหากอาจารย์ท่านใดที่จะร่วมในการทำหลักสูตรการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นท่านที่ค่อนข้างสูงวัย และไม่ค่อยเคยกับคอมพิวเตอร์เอาเสียเลย เพราะงานนี้จะทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นไปค่อนข้างยาก คือจะมีข้อจำกัดบางอย่างเกิดขึ้น คือท่านอาจารย์ท่านนั้นหรือท่านนั้นไม่สามารถที่จะทำการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ได้ในเวลาจำกัด ก็อาจจะทำให้แบบเรียนของวิชานั้นเสร็จทีหลัง โดยให้ท่านอาจารย์ที่มีความพร้อมมากกว่าทำการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในวิชาของท่านก่อน จากนั้นก็ค่อยนำมาแนะนำให้ท่านอื่นลองใช้ดู เพื่อให้เกิดการเห็นภาพจากการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และสามารถนำมาเป็นแบบอย่างของวิชาอื่น ๆ ต่อไปได้

7. สายโทรศัพท์ในการเชื่อมอินเทอร์เน็ตอาจไม่ดีพอ อีกประการหนึ่งในการจะทำให้การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตสามารถเกิดขึ้นมาและประสบความสำเร็จในการลงทุนมากมาย ก็คือ เรื่องของการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จะต้องใช้เครือข่ายของอินเทอร์เน็ตมาเป็นตัวเชื่อมระหว่างแบบเรียนอาจารย์และนักเรียนให้มาพบกันจากที่ต่าง ๆ

ซึ่งในการใช้งานอินเทอร์เน็ตจะต้องมีส่วนสำคัญในการที่จะทำให้ผู้ใช้ ใช้งานได้อย่างมีความสุข คำว่ามีความสุขหมายความว่า สามารถที่จะใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ในเวลาอันรวดเร็ว หรืออย่างน้อยก็ต้องไม่ช้าเกินไป และสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง เครื่องไม่แฮงค์หรือระบบไม่ดาวน์โหลดไปนั่นเอง ซึ่งก็มีปัจจัย 2-3 อย่างก็คือ ตัวเซิร์ฟเวอร์ที่เก็บแบบเรียน ประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้เรียนความเร็วของโมเด็ม และตัวเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเอง

คราวนี้ การที่จะทำงานได้ช้าเร็วแค่ไหนส่วนใหญ่มักจะต้องขึ้นอยู่กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วย เจ้าของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในบ้านเราส่วนใหญ่ก็จะเป็นการสื่อสารกับผ่านทางสายโทรศัพท์ (internet bandwidth) บ้านเราก็อาจจะยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรองรับการทำงานที่เป็นมัลติมีเดีย คือมีทั้งรูป ทั้งตัวหนังสือ ภาพเคลื่อนไหว และเสียงวนเวียนกันไปหมดได้ มิฉะนั้นก็จะได้ภาพเคลื่อนไหวแบบค่อย ๆ เคลื่อน ผู้เรียนที่นั่งเรียนอยู่แรก ๆ ก็ยังอาจตื่นตื้นอยู่บ้างดู น่าสนใจได้ แต่ถ้าเป็นไปแบบช้า ๆ ไปตลอด สุดท้าย ผู้เรียนก็จะย้ายนิवासถานไปถวายบังคมพระอินทร์แทน ดังนั้น ในการจะพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้ประสบความสำเร็จได้ ผู้พัฒนาจะต้องคำนึงถึงจุดนี้ด้วย

8. หากคนมีความรู้ในการทำแบบเรียนยาก ปัจจัยสุดท้ายที่ควรกังวลต่อการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ก็คือ การที่จะพัฒนาแบบเรียนให้ดีครบถ้วนกับหัวข้อทั้งหมดที่ควรจะมีในหลักสูตรนั้น ให้มีลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องและง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีการค่อย ๆ สอนจากง่ายไปหายาก มีการใช้คำพูดที่กะทัดรัด ได้ใจความ ไม่ทำให้เข้าใจผิด มีระบบการช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา มีการลิงค์เข้าไปเพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าหาข้อมูลจากเว็บไซต์ได้เมื่อต้องการ และมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถติดต่อกับอาจารย์ผู้สอนได้ หรือสามารถแสดงความคิดเห็นในการเรียนการสอนได้ รวมถึงต้องมีสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นจนตั้งใจเรียนได้จนจบ เพราะการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตนี้จะเป็นการเรียนด้วยตัวเองเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีอาจารย์มากอย่จ้ำจี้จ้ำไชให้เรียนจนจบหลักสูตร เหมือนกับการเรียนแบบปกติ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าการออกแบบพัฒนาแบบเรียนเป็นอย่างดี ไม่มีประสิทธิภาพก็จะทำให้การเรียนแบบนี้ไม่ประสบความสำเร็จเหมือนกัน

ทั้งนี้ การที่จะทำให้แบบเรียนดีขึ้นมาได้ จะต้องอาศัยผู้ที่มีความสามารถในการสร้างหลักสูตร ซึ่งจะต้องมีความรู้ทางด้านไอที รู้จักเทคโนโลยีทางด้านไอทีเป็นอย่างดี คือเก่งและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ค่อนข้างมาก

และอาจทำให้เกิดปัญหาได้ ตั้งแต่ตอนที่ทำการสร้างหลักสูตร ก็ต้องหาทางหาคนที่มีความสามารถด้านนี้มาช่วย ซึ่งก็เป็นการยากเหมือนกัน และเมื่อเกิดปัญหาในการทำงานในการพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ก็ต้องไม่ลืมว่า ถ้าเป็นผู้บุกเบิกก็จะเป็นการยากอีกขั้นหนึ่งที่จะหาคนมาช่วยแก้ปัญหาให้ งานนี้คนที่เขียนโปรแกรมเมอร์ หรือคนที่เกี่ยวข้องกับงานไอทีจะรู้กฎตรงนี้ดีว่าเมื่อไรก็ตามที่นั่งเขียนโปรแกรม ถ้าคิดแล้วคิดอีกแล้วหันไปถามเพื่อนข้าง ๆ ให้มาดูโปรแกรมให้เขาจะหาที่ผิดเจอก่อนเรา (เป็นจริงเกิน 80% ไม่รู้เป็นอะไร) ซึ่งการเขียนแบบการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ก็เป็นการเขียนโปรแกรมแบบที่หนึ่งเหมือนกัน แต่อาจจะไม่ซับซ้อนเท่าเมื่อเทียบกับการเขียนโปรแกรมที่เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ พวก C, Cobol, PLI หรืออื่น ๆ ซึ่งจะง่ายกว่าแต่ก็ยังสามารถใช้หลักการเดียวกันได้ และนั่นก็คือทั้ง 8 ประเด็นที่ควรกังวลถึงเมื่อคุณคิดจะทำหลักสูตรการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ปัญหาในการใช้การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (สำนักการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546, หน้า 56)

1. การขาดความเข้าใจในการใช้มัลติมีเดีย ครู อาจารย์ควรจะได้รับ การฝึกอบรมก่อนการนำสื่อต่าง ๆ ไปใช้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะมัลติมีเดียที่ต้องใช้ร่วมกับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่มากเกินไปบางครั้งอาจจะเป็นการบั่นทอนทักษะในการสร้างจินตนาการของนักเรียน ทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนลดลงได้

2. การมองข้ามการพัฒนาภาวะทางอารมณ์ (emotional quotient = EQ)

การเรียนการสอนบางประเภทในการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะเป็นการศึกษาด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยชั้นเรียน ไม่มีเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนขาดการเรียนรู้บางด้านของสังคมในชั้นเรียน เช่น ความมีมนุษยสัมพันธ์การทำงานเป็นทีม การปรึกษาหารือกัน เป็นต้น ซึ่งหากมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไปก็จะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาวะทางอารมณ์ลดลงได้

3. การละเลยด้านคุณธรรมและจริยธรรม ผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการเรียนที่ทันสมัย มีการใช้อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถรอบรู้และสืบค้นข้อมูลทุกอย่างที่ต้องการได้ในทุกแนวทาง จึงอาจละเลยเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมไป ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม ควรมีการเรียนรู้ควบคู่กับคุณธรรมและจริยธรรม

4. การให้ความสำคัญแก่สื่อมากกว่าครู อาจารย์ ต้องระมัดระวังครู อาจารย์ยังมีความสำคัญอยู่เสมอ บทบาทที่สำคัญของครูจะมี 3 ด้าน ด้วยกันคือ เป็นผู้จัดการการเรียนรู้ เป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นตัวกลางของการมีมนุษยสัมพันธ์

5. การเสียดุลการค้าระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่ของอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อมัลติมีเดียที่ใช้กันในประเทศของเรานั้นมักเป็นสินค้า ที่สั่งซื้อจากต่างประเทศ จะส่งผลต่อการขาดดุลการค้าของประเทศเพิ่มขึ้น

ประวัติและโครงการการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของศูนย์การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแต่ละมหาวิทยาลัย

ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://www.chula.online.ac.th>)

สืบเนื่องจากนโยบายการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้กว้างขวางขึ้น การจัดการศึกษาต่อเนื่องซึ่งเริ่มมาตั้งแต่แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 4 ได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีและเป็นที่ต้องการอย่างมาก ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพทางวิชาการ ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ได้ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน ช่วยทำให้เพิ่มศักยภาพการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบได้เป็นอย่างดี ดังที่จุฬาลงกรณ์ ฯ ได้มีประสบการณ์ในการทดลองการสอนทางไกล โดยใช้สื่อดาวเทียม เป็นต้น ดังนั้น ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง ฯ จึงได้รับการจัดตั้งเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ ปรับประสิทธิภาพการบริหาร และการจัดการบริหารทางวิชาการของมหาวิทยาลัย โดยประสานงานกับคณะวิชาและสถาบัน พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่อง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีทางไกล จัดการศึกษาต่อเนื่องตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย

วิสัยทัศน์ (vision) จัดการศึกษาต่อเนื่องในรูปแบบที่สมบูรณ์และเป็นนานาชาติเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ

พันธกิจ (mission) เพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาต่อเนื่องของมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด เป็นการสนองความต้องการรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งก่อนและหลังปริญญาตรีในวงกว้างโดยเฉพาะ ในส่วนภูมิภาค โดยให้มีการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องโดยใช้สื่อสารทางไกล ควบคู่ไปกับการจัดการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

โครงการอบรมโปรแกรมการบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อบรมได้สามารถบริหารจัดการและสร้างบทเรียนบนเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการเรียนการสอน การอบรม การลงเนื้อหา การประเมินผล และการรวบรวมติดตามข้อมูลของผู้เรียนหรือผู้อบรม โดยใช้โปรแกรมอบรมโปรแกรมการบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (Chula e-learning system (Chula ELS))

หัวข้อการอบรม การอบรมการใช้โปรแกรมอบรมโปรแกรมการบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย

- การเข้าใช้โปรแกรม
- การทำออนไลน์
- การใส่เนื้อหา
- การสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ
- การตรวจข้อสอบ ตรวจรายงาน
- การอัปโหลดไฟล์ (upload file)
- การจัดการไครเรคทอรี ในเซิร์ฟเวอร์
- การติดตามและประเมินผล
- การจัดการด้านการโต้ตอบกับทางผู้เรียนทางกระดานฝากคำ และการสนทนาโต้ตอบ

ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรม 12 ชั่วโมง

คุณสมบัติผู้เข้าอบรมใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ รู้จักการทำงานบนวินโดวส์ และมีความสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้

ค่าลงทะเบียนท่านละ 5,000 บาท ค่าลงทะเบียนสำหรับการอบรม 2 วัน (12 ชั่วโมง) พร้อมเอกสารประกอบและคู่มือการใช้โปรแกรม มีอาหารกลางวันและอาหารว่าง

จำนวนผู้บริหารและบุคลากรของศูนย์การศึกษาต่อเนื่องจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีผู้
บริหาร 9 คน และเจ้าหน้าที่ 26 คน

สำนักบริการคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (<http://www.ku.ac.th>)

ประวัติความเป็นมา สำนักบริการคอมพิวเตอร์เดิมเป็นหน่วยงานในสังกัดฝ่ายบริการงาน
วิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีหน้าที่ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์แก่
นิสิต อาจารย์ ข้าราชการและหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต่อมาในคราวประชุมสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 6/2526 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม
2526 มีมติให้ "สำนักบริการคอมพิวเตอร์" เป็นโครงการในสังกัดสำนักอธิการบดีและมหาวิทยาลัย
เตรียมยกฐานะให้เป็นหน่วยงานงานระดับคณะ มีหน้าที่ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ แก่บุคคล และ
หน่วยงานในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างทั่วถึง ทั้งในด้านการเรียนการสอน งานวิจัยและ
งานบริหาร และงานสารสนเทศ ในขณะนั้นแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบออกเป็น 3 งาน ได้แก่
งานธุรการ งานวิเคราะห์ระบบงาน พัฒนาโปรแกรม และงานปฏิบัติการ

ปี พ.ศ. 2518 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์ เป็นหน่วยงานในสังกัด
ของสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อมา ปี พ.ศ. 2525 มหาวิทยาลัยแยก
หน่วยคอมพิวเตอร์ออกจากสถาบันวิจัยและพัฒนา และเสนอโครงการจัดตั้งศูนย์บริการ
คอมพิวเตอร์ ต่อมา ปี พ.ศ. 2526 สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เห็นชอบให้จัดตั้งสำนักบริการ
คอมพิวเตอร์เป็นหน่วยงานบริการทางด้านคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย ต่อมา ปี พ.ศ. 2528
ได้มีประกาศเป็นทางการในราชกิจจานุเบกษา ยกฐานะสำนักบริการคอมพิวเตอร์เป็นหน่วยงาน
เทียบเท่าระดับคณะ

**โครงการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์**

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ เป็นการนำระบบสนับสนุนการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ตมาใช้ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยติดตั้งระบบส่วนกลางไว้ที่สำนักบริการ
คอมพิวเตอร์ สำหรับให้บริการแก่อาจารย์และนิสิตในคณะและภาควิชาต่าง ๆ อีกทั้งเป็น
การสนับสนุนให้อาจารย์ ผู้สอน มีความรู้และความเข้าใจในการสร้างเนื้อหารายวิชา และใช้ระบบ
สนับสนุนการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักบริการ
คอมพิวเตอร์ ร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ จึงได้จัดเตรียมระบบการเรียนการสอนออนไลน์
ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่เตรียมระบบการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน
มหาวิทยาลัย (e-university)

ฝ่ายที่รับผิดชอบ :	ฝ่ายวิชาการ
ระยะเวลาดำเนินการ :	กรกฎาคม ถึง ตุลาคม 2545
ผู้ดำเนินการ :	นางสาวเบญจวรรณ แสนทวีสุข
ความคืบหน้า (%) :	100%
วันที่รายงาน :	พฤศจิกายน 2546

จำนวนผู้บริหารและบุคลากรของสำนักบริการคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มีผู้บริหาร 7 คน และเจ้าหน้าที่ 14 คน

สำนักคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (<http://www.swu.ac.th>)

ได้เริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการตั้งแต่ ปี 2525 ในรูปแบบของโครงการจัดตั้งสำนัก
บริการคอมพิวเตอร์ ต่อมาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 วันที่ 29 ธันวาคม 2536 และให้มีสำนักงานเลขานุการในสำนัก
คอมพิวเตอร์ สำนักคอมพิวเตอร์มีบทบาทและหน้าที่ประสานงานการวางแผน และกำหนดนโยบาย
ด้านคอมพิวเตอร์และพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารของมหาวิทยาลัย รวมทั้ง
การสนับสนุนให้บริการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการสำหรับการเรียนการสอน
และบริการอุปกรณ์ต่าง ๆ

ปรัชญา พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้

ปณิธาน มุ่งพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้ด้วย

ปัญญาและคุณธรรม

วิสัยทัศน์ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการสื่อสารและการสร้างองค์ความรู้
เพื่อพัฒนาภารกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ

พันธกิจ สำนักคอมพิวเตอร์ เป็นหน่วยงานดำเนินการและประสานงานการพัฒนา
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาโครงสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาภารกิจของมหาวิทยาลัย
2. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการค้นคว้าวิจัย และการเรียน
การสอน
3. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัย
4. พัฒนาคณาจารย์ให้มีจิตสำนึกและทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. บริการวิชาการด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

โครงการการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัจจุบันเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้อย่างมากเป็นการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่มักจะได้ยืกันบ่อย ๆ เนื่องด้วยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้หาศาล ในรูปของเอกสารไฮเปอร์เท็กซ์ (hypertext) บนเครือข่ายเวิลด์ไวด์เว็บ หรือเว็บ ซึ่งทำให้เกิดห้องสมุดเสมือน (virtual library) ขนาดใหญ่ของโลก นอกจากนี้แล้วเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วระหว่างบุคคลทั่วโลก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ซึ่งสามารถใช้ในการเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ตลอดจนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (online teaching/learning) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนทางไกลในรายวิชาหรือตลอดหลักสูตรได้ และแนวโน้มของการนำเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนทางไกลได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็ว ดังตัวอย่างปรากฏใน tele campus course directory (<http://courses.telecampus.edu>) ซึ่งเป็นบริการของ TeleEducation NB ของบริษัท Nbden Inc ที่รวบรวมแหล่งข้อมูลของวิชาออนไลน์ (online course) ในสาขาวิชาต่าง ๆ มากกว่า 1,000 วิชา นอกจากนั้นแล้วยังได้มีการรวมตัวกันของนักวิชาการที่สนใจในการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์แบบที่เรียกว่า asynchronous learning networks (<http://www.aln.org>) และได้มีการจัดประชุมวิชาการประจำปี โดยในปี ค.ศ. 2001 จะเป็นการจัดครั้งที่ 7 (7th international conference on ALN, november 16-18, 2001 at Orlando, Florida)

สำหรับประเทศไทย ได้มีความพยายามที่จะสร้างองค์ความรู้ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์กันมากขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดห้องสมุดเสมือน ในเว็บไซต์ขององค์กรต่าง ๆ เช่น โครงการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลสำหรับโรงเรียนเน็ต (digital library for school net) ของเว็บไซต์เครือข่ายโรงเรียนไทย (<http://www.school.net.th/library>) โครงการพัฒนาเอกสารชุดวิชาและสื่อประกอบการเรียนการสอนในโครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา (uninet) ของทบวงมหาวิทยาลัย (<http://www.uni.net.th>) และความพยายามได้ขยายออกไปเป็นการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเวิลด์ไวด์เว็บ ดังตัวอย่างของสถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไทย หรือ สบวท. (Thailand graduate institute of science and technology – TGIST) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (<http://tgist.nstda.or.th>) โดยในปลายปี 2542 สบวท. ได้ริเริ่มให้มีเครือข่ายแบบเสมือนของประเทศไทย (Thailand virtual education consortium) และได้จัดทำเว็บไซต์ชื่อ learn online (<http://www.learn.in.th>) ในเดือนมีนาคม 2543 เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของหลักสูตรและบทเรียนที่สอนผ่านระบบเครือข่ายเวิลด์ไวด์เว็บ

การเรียนการสอนแบบออนไลน์มีจุดเด่นหลายประการได้แก่

1. เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (outreach education)

อย่างมีคุณภาพ

2. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีภาระงานประจำหรือมีครอบครัวที่ต้องดูแลสามารถเรียนรู้ที่ใดเมื่อใดก็ได้โดยไม่มีอุปสรรคในข้อจำกัดของสถานที่และเวลา (asynchronous learning) เป็นการเรียนตามอัธยาศัยอันก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning)

3. เป็นการเรียนการสอนที่ชี้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student/learner center) ผู้สอนเป็นผู้จัดการ (facilitator) ให้เกิดการเรียนรู้

จุดเด่นทั้งสามประการนี้ สามารถที่จะตอบสนองการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เป็นอย่างดีอย่างไรก็ตามการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติอยู่บ้าง ได้แก่

1. ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อันได้แก่ คอมพิวเตอร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศอื่น ๆ ที่จำเป็นทั้งสำหรับผู้สอนและผู้เรียน

2. การออกแบบระบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ที่เหมาะสม

3. ความสามารถของผู้สอนและผู้เรียนในแบบออนไลน์

ในปัจจุบันข้อจำกัดเหล่านี้ได้ลดลงไปมากแล้วตามกาลเวลาและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะในประเทศมหาอำนาจ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และ ออสเตรเลีย การเรียนการสอนแบบออนไลน์ได้กลายมาเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการเรียนการสอนซึ่งกำลังมีบทบาทมาก และกำลังเข้ามาทำตลาดการค้าทางการศึกษาในประเทศไทย ตัวอย่างเช่น NTU/Thailand (the Thai link to the national technology university)

นอกจากนี้แล้วการเรียนการสอนแบบออนไลน์ยังช่วยลดข้อจำกัดของการขาดแคลนทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอน อันได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ห้องเรียน ตลอดจนการจัดตารางเวลาที่กำหนดให้มีการเรียนการสอนเกิดขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ขณะนี้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลกได้ให้ความสนใจในการพัฒนาระบบการเรียนการสอน แบบออนไลน์เป็นอย่างมากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษา ซึ่งสามารถสนับสนุนนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษา (outreach education) และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงได้สนับสนุนงบประมาณจากกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2543 เพื่อนำร่องโครงการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ขึ้น

เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนออนไลน์ โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ คือ
ระยะที่ 1 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ และการพัฒนาเอกสารชุดวิชา

ระยะที่ 2 การทดลองการเรียนการสอนออนไลน์

วิธีการดำเนินการในระยะที่ 1 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้และการพัฒนาเอกสารชุดวิชา

10 ชุดวิชา

ในการดำเนินงานในระยะที่ 1 นี้ จะประกอบด้วยโครงการวิจัยย่อย 11 โครงการ โดยจะเป็นโครงการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ 1 โครงการ และโครงการพัฒนาเอกสารและสื่อประกอบการสอนชุดวิชา 10 ชุดวิชา โดยมีขอบเขตของการดำเนินงานโดยสังเขปดังนี้

โครงการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่

1. ต้นแบบการจัดทำเอกสารชุดวิชาพร้อมเอกสารประกอบการอบรม เช่น คำอธิบายรายวิชา (course syllabus) แผนการสอนในแต่ละครั้ง เนื้อหาประกอบการสอน เอกสารประกอบการบรรยาย สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอน และแบบการประเมินผล แบบทดสอบ เป็นต้น

2. เครื่องมือการสื่อสารและการสืบค้นสารสนเทศ และเอกสารประกอบการใช้งาน อันได้แก่ การสืบค้นสารสนเทศผ่านเว็บไซต์ วิกิเว็บ การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ กระดานฝากคำ การประชุมผ่านทางไกล การสนทนาได้ตอบ หรือโปรแกรมการสนทนา ตลอดจนการส่งงานผ่านทางเว็บ เป็นต้น

โครงการพัฒนาเอกสารและสื่อประกอบการสอนชุดวิชา

การพัฒนาเอกสารชุดวิชา จะประกอบด้วยการสร้างคู่มือผู้สอน และคู่มือผู้เรียน โดยในคู่มือผู้สอนและคู่มือผู้เรียนจะมีการระบุแผนการเรียนการสอนของวิชานั้น ๆ ว่าจะประกอบด้วยกี่บทเรียน และจะมีแผนการสอนประจำบทเรียน แผนการสอนประจำคาบ โดยในแผนการเรียนการสอนจะมีการระบุ แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน แหล่งวิทยาการ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งวิทยาการจากห้องสมุดเสมือนบนเครือข่ายเว็บไซต์ วิกิเว็บ การประเมินผล และเนื้อหาประกอบการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบว่าในแต่ละคาบ ผู้เรียนจะต้องศึกษาเรื่องอะไร ต้องปฏิบัติอย่างไร ทำกิจกรรม และแบบฝึกหัดอะไรบ้าง คู่มือผู้เรียนและเนื้อหาบทเรียน ตลอดจนเอกสารประกอบการบรรยาย (จากการเรียนการสอนแบบปกติ) จะพัฒนาในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์เอกสารชุดวิชาที่สร้างขึ้นนี้สามารถที่จะนำมาใช้กับการเรียนการสอนแบบปกติหรือการเรียนการสอนแบบออนไลน์ได้

วิธีการดำเนินการในระยะที่ 2 การทดลองการเรียนการสอนแบบออนไลน์

การทดลองจะดำเนินการเป็น 2 ลักษณะ ขึ้นอยู่กับวิชา ได้แก่

1. การทดลองสอนแบบออนไลน์เฉพาะบางเนื้อหาให้กับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนแบบปกติ
2. การทดลองสอนแบบออนไลน์สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนแบบออนไลน์

การทดลองสอนแบบออนไลน์เฉพาะบางเนื้อหาให้กับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนแบบปกติ

ผู้สอนที่ได้พัฒนาเอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอนชุดวิชา จะได้มีการนำเอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอนมาทดลองสอนในการเรียนการสอนแบบปกติ และอาจจะมีการกำหนดเนื้อหาของวิชาบางบทเรียนที่ประสงค์ให้ผู้เรียนเรียนแบบออนไลน์ เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

การทดลองสอนแบบออนไลน์สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนแบบออนไลน์

ดำเนินการเหมือนลักษณะแรกที่กำลังดำเนินการเรียนการสอนแบบปกติ แต่จะมีกลุ่มผู้เรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่ลงทะเบียนเรียนแบบออนไลน์ เพื่อเป็นการทดลองเอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนทดลองกระบวนการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คณะกรรมการดำเนินงานจะต้องมาจาก 3 ฝ่ายได้แก่ ฝ่ายสนับสนุนในด้านนโยบายและประสานงาน ฝ่ายสนับสนุนด้านเทคนิค และคณาจารย์ ผู้เข้าร่วมโครงการ โดยฝ่ายสนับสนุนในด้านนโยบายได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลางในการประสานงานการดำเนินการโดยมีรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นประธานโครงการ มีผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์และผู้อำนวยการสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาเป็นกรรมการ และกรรมการอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง ฝ่ายสนับสนุนทางด้านเทคนิคคือบุคลากรของสำนักคอมพิวเตอร์และสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา คณาจารย์ผู้ร่วมโครงการเป็นคณาจารย์จากหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่สนใจเข้าร่วมโครงการตามความสมัครใจ

ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการในระยะที่ 1 เป็นดังนี้

1. ได้โครงการวิจัยและพัฒนาย่อย 17 โครงการ และมีผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยและพัฒนาทั้งสิ้น 35 คน รายละเอียดดังแสดงในตาราง 3
2. ได้เว็บไซต์ของโครงการเพื่อเป็นแหล่งเก็บและเผยแพร่ผลงานวิจัยและพัฒนาในข้อ 1 ตลอดจนเป็นแหล่งรวบรวมสารสนเทศและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนออนไลน์ ที่ <http://sot.swu.ac.th>
3. ได้วิธีการ รูปแบบและต้นแบบในการพัฒนาเอกสารชุดวิชาและสื่อประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบเว็บเพจ เพื่อเป็นมาตรฐานในการพัฒนาสำหรับวิชาต่าง ๆ และให้

ผู้ร่วมโครงการสามารถนำไปใช้ได้อย่างง่าย ๆ โดยมีบุคลากรสำนักคอมพิวเตอร์ให้ความช่วยเหลือ และคู่มืออย่างวิชาที่ดำเนินการเสร็จแล้วได้ที่ <http://sot.swu.ac.th/cp341>

4. ได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินงาน มาบริการวิชาการแก่สังคมโดยการจัดโครงการบริการวิชาการในโครงการสัมมนาปฏิบัติการ เรื่อง “การใช้และการพัฒนาทรัพยากรเว็บไซต์ (web-based) เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์” ระหว่างวันที่ 25 เมษายน 2544 ถึงวันที่ 27 เมษายน 2544

5. ได้บรรจุเป็นโครงการในแผนพัฒนา ฯ ระยะที่ 9 โครงการศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (Srinakharinwirot university online teaching/learning) และเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ 2545 โดยให้การดำเนินงานอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนนโยบายของฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัย

6. ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัยปีงบประมาณ 2544 เพื่อดำเนินโครงการในระยะที่ 2

จำนวนผู้บริหารและบุคลากรของสำนักบริการคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีผู้บริหาร 4 คน และเจ้าหน้าที่ 21 คน

ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (<http://www.spu.ac.th>)

บทบาทหน้าที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ เป็นหน่วยงานในสังกัดฝ่ายเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์หน้าที่ และการบริหารงาน ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. ควบคุมดูแล บำรุงรักษาและพัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในมหาวิทยาลัย (SPU - net) ซึ่งเป็นกลไกหลักในการสนับสนุน การกิจหลักของมหาวิทยาลัย ได้แก่ งานด้านการเรียนการสอน งานด้านบริหาร โดยสนับสนุนการจัดการข้อมูลสารสนเทศ และการวางแผนขององค์กรของมหาวิทยาลัย การกิจด้านค้นคว้าวิจัย และเผยแพร่ข้อมูล บริการวิชาการแก่ผู้ที่สนใจ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2. ควบคุมดูแลห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ส่วนกลาง และจัดหาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบที่ใช้ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ส่วนกลาง

3. เพื่อจัดหาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบที่ใช้ในงานสำนักงานของทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

4. ให้บริการอินเทอร์เน็ต และอินทราเน็ต แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

5. เพื่อจัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายสื่อสารระหว่างวิทยาเขต (WAN) เพื่อรองรับการสื่อสารระบบต่าง ๆ ระหว่างวิทยาเขต เช่น การส่งผ่านข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร อินเทอร์เน็ต การประชุม และการเรียนการสอนผ่านสื่อทางไกลด้วยภาพ และเสียงแบบปฏิสัมพันธ์ ศูนย์คอมพิวเตอร์มีผู้อำนวยการศูนย์เป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ให้บริการในด้าน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับการเรียนการสอน และสำหรับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ติดตั้งระบบเครือข่าย และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับระบบงานที่เกี่ยวข้อง จัดหาและบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งศูนย์คอมพิวเตอร์มีงานที่ต้องรับผิดชอบ ดังนี้

ส่วนงานบริการอินเทอร์เน็ต ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ทำการฝึกอบรมการใช้งานคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตให้กับอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายนอก
2. ให้บริการค้นหาข้อมูล และทรัพยากรต่าง ๆ บนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย
3. ดูแล และบำรุงรักษาระบบคอมพิวเตอร์สำหรับงานอินเทอร์เน็ต
4. จัดทำหมายเลขอินเทอร์เน็ต ให้กับอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา
5. จัดทำเอกสารประกอบการฝึกอบรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำวิธีการใช้งานคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต
6. ออกแบบและทำการสร้างโฮมเพจของมหาวิทยาลัยลงในอินเทอร์เน็ต
7. ติดตั้งโปรแกรมสำหรับใช้งานกับระบบอินเทอร์เน็ตให้กับหน่วยงานต่าง ๆ และห้องปฏิบัติการอินเทอร์เน็ต

ส่วนงานบริการและซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดูแลระบบห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
2. จัดหาอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
3. ดูแลซอฟต์แวร์ประกอบการเรียนการสอนให้ใช้งานได้ตามปกติ พร้อมทั้งแก้ไขปัญหให้กับนักศึกษา

4. ดูแล และจัดการงานพิมพ์ของนักศึกษา

5. ดูแล และควบคุมเซิร์ฟเวอร์สำหรับห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

ส่วนงานพัฒนาระบบเครือข่าย ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ให้คำปรึกษาในการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่าง ๆ
2. จัดซื้อ จัดหาคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
3. ติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเซิร์ฟเวอร์ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

4. คิดตั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อใช้งานสำหรับการลงทะเบียนเรียนนักศึกษา
5. ตรวจสอบและซ่อมแซมพร้อมทั้งแก้ปัญหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ภายใน

มหาวิทยาลัย

โครงการพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นศูนย์กลางในการให้บริการสนับสนุนงานวิชาการ และกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยในด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา รวมทั้งการออกแบบและผลิตเอกสารสิ่งพิมพ์ เป็นหน่วยงานในสังกัดฝ่ายเทคโนโลยีมีฐานะเทียบเท่าคณะ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีนโยบายในการนำเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มาใช้ในการสนับสนุนการเรียนการสอน จึงได้จัดให้มี โครงการการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 โดยจัดทำคอร์สแวร์ ขึ้นมาในระยะแรกจำนวน 4 รายวิชา จากนั้นจึงจัดทำโครงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย ระยะที่ 1 อีกจำนวน 20 รายวิชา และในปีการศึกษา 2546 ได้จัดทำโครงการการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย ระยะที่ 2 ขณะนี้อยู่ระหว่าง การพัฒนาอีกประมาณ 30 รายวิชา นอกจากนี้ยังได้มีนโยบายให้มีโฮมเพจ (homepage) รายวิชา ทุกรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา

โครงการพัฒนาการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย ระยะที่ 2

1. ชื่อโครงการ โครงการพัฒนาการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย ระยะที่ 2
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา คณะกรรมการ โครงการ ฯ

ศูนย์คอมพิวเตอร์ คณะวิชา สำนักงานวิชาการ

3. หลักการและเหตุผล ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการประยุกต์ใช้ในงานต่าง ๆ มากมาย ทั้งในภาครัฐ และเอกชน ในด้านธุรกิจ มีการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อใช้ในการดำเนินการ และแข่งขันทางด้านธุรกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด สถาบันการศึกษาในและต่างประเทศ ต่างให้ความสนใจและเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องทำการปรับปรุงโครงสร้าง และกลยุทธ์ในการจัดการศึกษา เพื่อรองรับการแข่งขันที่สูงขึ้น และสนับสนุนการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงไป การจัดการศึกษาในรูปแบบของการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการจัดการเรียนการสอนทางไกลที่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่ดำเนินการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีความสะดวกและ คล่องตัวสูง ผู้เรียนสามารถเรียนที่ไหน และเวลาใดก็ได้ ไม่มีข้อจำกัด ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล ที่มีอยู่ทั่วโลกอย่างไร้ขอบเขต สามารถทำกิจกรรมหรือแบบฝึกปฏิบัติต่าง ๆ ใ้บริการบนเครือข่ายในหลายรูปแบบ เนื่องจากการพัฒนาองค์ความรู้

บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการทุกแขนงวิชาและพร้อมที่จะให้ผู้เรียน และผู้สอนใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งการจัดการศึกษาในรูปแบบนี้ ดำเนินตามนโยบายของการปฏิรูปการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นอย่างดี กล่าวคือ เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน อันก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนเป็นผู้จัดการให้เกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้แล้วการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอาจจะนำมาใช้ในการฝึกอบรมบุคลากรโดยผ่านเครือข่าย ซึ่งช่วยลดข้อจำกัดของการขาดแคลนทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนอันได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ห้องเรียน และตารางเวลาที่กำหนดให้มีการเรียนการสอนเกิดขึ้น ดังนั้นจึงจัดให้มีโครงการพัฒนาการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับ การปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ สมดังปณิธานที่ว่า “ปัญญา เชี่ยวชาญ เบิกบาน คุณธรรม”

4. วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อพัฒนาบทเรียนผ่านระบบเครือข่ายจำนวน 50 รายวิชา
- 4.2 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนโดยใช้สื่ออุปกรณ์และฐานความรู้ที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ตในการสนับสนุนการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษา
- 4.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีการให้คำปรึกษาและชี้แนะจากอาจารย์

5. การดำเนินงาน

5.1 งานด้านวิชาการ ประกอบด้วย

5.1.1 งานพัฒนาเนื้อหาบทเรียน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำวิชา ที่มี ความประสงค์จะสร้างและพัฒนาการเรียนการสอนบนเครือข่าย จำนวน 50-60 คน มีหน้าที่เขียนโครงงานสอน แผนการเรียนประจำคาบเรียน หรือประจำบทเรียน โดยในแผนการเรียน จะมีการระบุวัตถุประสงค์ เนื้อหาบทเรียน กิจกรรมการเรียน สื่อการสอน แหล่งวิทยาการต่าง ๆ การประเมินผล แบบทดสอบ เพื่อให้ นักศึกษาทราบว่าในแต่ละครั้งที่เรียน นักศึกษาต้องศึกษาเรื่องใดบ้าง ต้องปฏิบัติอย่างไรทำกิจกรรม และแบบฝึกหัดอะไรบ้าง โดยจัดทำเป็นคู่มือประกอบรายวิชา และจะพัฒนาในรูปแบบของ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

5.1.2 งานด้านฝึกอบรม วิจัยและประเมินสื่อ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำโครงการ ฯ จำนวน 1 คน มีหน้าที่ ติดต่อประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จัดการรายวิชาต่าง ๆ ให้สามารถพัฒนาเป็นบทเรียนผ่านเครือข่าย จัดประชุมคณะกรรมการ คณาจารย์ จัดฝึกอบรม

ติดตามผลการดำเนินงาน และกำกับดูแลให้เป็นไปตามกำหนด รวมถึงพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย

5.2 งานด้านการออกแบบและพัฒนาบทเรียน ประกอบด้วย

5.2.1 งานพัฒนาโปรแกรม ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ประจำโครงการ จำนวน 1 คน นักศึกษาช่วยงาน 1 คน มีหน้าที่ ศึกษาโครงสร้างต้นแบบบทเรียนของโครงการ ฯ วางโครงสร้าง วิชา การเรียนครั้งที่ เพื่อรองรับข้อมูลเข้า (input data) ออกแบบและพัฒนาส่วนการสนทนา ปฏิสัมพันธ์ (interactive chat) กระดานฝากคำเพื่อสื่อสารข้อมูลประจำวิชาออกแบบโครงสร้างฐานข้อมูล แผนการสอน ข้อสอบ ปฏิทินการเรียน ข้อมูลผู้สอน ผู้เรียน

5.2.2 งานด้านการพัฒนา 멀티มีเดีย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ประจำโครงการ จำนวน 1 คน นักศึกษาช่วยงาน 1 คน มีหน้าที่ศึกษารูปแบบ โครงสร้างของต้นแบบบทเรียนของโครงการ ฯ ออกแบบและพัฒนากราฟฟิกทุกส่วน ออกแบบและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียที่เหมาะสมที่สุดสำหรับงานต้นแบบ รวมถึง ศึกษาค้นคว้า และนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้านกราฟฟิคดีไซน์ (graphic design) เพื่อนำมาพัฒนางานต่อไป

5.2.3 งานด้านการบริหารจัดการระบบเครือข่าย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่โครงการ ฯ จำนวน 1 คน มีหน้าที่ ควบคุมดูแลและบริหารระบบเครือข่าย และเซิร์ฟเวอร์ให้ทำงานได้ตลอดเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคุมมิให้มีผู้บุกรุกเข้ามาในการสำรองข้อมูล (server back up) อย่างต่อเนื่อง จัดทำสถิติการใช้งานและปัญหาที่เกิดขึ้น จัดฝึกอบรมการใช้งานการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายแก่อาจารย์และนักศึกษา

6. แผนการดำเนินงาน

6.1 ประชุมคณะกรรมการโครงการและเสนอโครงการต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ

6.2 อนุมัติโครงการและงบประมาณเพื่อดำเนินการสร้างและพัฒนาบทเรียน

6.3 รับสมัครคณาจารย์ที่สนใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 50 รายวิชาจากภาควิชาต่าง ๆ

6.4 พิจารณารายวิชาที่เสนอเข้าร่วมโครงการพร้อมอนุมัติให้ดำเนินการพัฒนา

6.5 ประชุมคณบดีแต่ละคณะเพื่อชี้แจงแนวทางและนโยบายการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

6.6 ฝึกอบรม “กลยุทธ์การออกแบบบทเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้บนเว็บ”

6.7 ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “การสร้างและพัฒนาบทเรียนผ่านระบบเครือข่าย” ด้วยโปรแกรมเสนอผลงาน โปรแกรมถ่ายโอนข้อมูล (program ftp) โปรแกรมออกแบบ

ภาพเคลื่อนไหว และโปรแกรมออกแบบเว็บไซต์ (program dream weaver)

6.8 ดำเนินการสร้างและพัฒนาบทเรียน โดยคณาจารย์ผู้รับผิดชอบแต่ละรายวิชา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

6.8.1 อาจารย์เสนอโครงการวิจัยเพื่อจัดทำเว็บรายวิชาพร้อมแนบรายละเอียดวิชามายังโครงการการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

6.8.2 คณะกรรมการโครงการ ฯ พิจารณออนุมัติจัดทำรายวิชาต่าง ๆ

6.8.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา/ผู้ช่วยผลิต พัฒนาบทเรียน ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วยคอร์สออนไลน์ (course outline) แผนบทเรียน (lesson plan) เนื้อหา (content) กระดานฝึกทำ การฝึกหัด (exercise) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เว็บเชื่อมโยง (web link) เชิญชมอิเล็กทรอนิกส์ (guest book) ปฏิทิน (calendar) และข่าว (news)

6.8.4 คณะกรรมการโครงการ ฯ ตรวจสอบประเมินผลงานการจัดทำเว็บรายวิชา

6.9 ทดลองการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานั้น ๆ

6.10 ประเมินบทเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาจาก กิจกรรมและงานที่นักศึกษาทำในระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียน เช่น การฝึกปฏิบัติการตอบคำถาม ผลการสอบหลังเรียน หรือการประเมินสรุป ส่วนการประเมินคุณภาพ ครอบคลุมการประเมินทางด้านเทคนิค คือ การประเมินความเหมาะสมชัดเจนของตัวหนังสือ ภาพและเสียง เนื้อหาสาระของบทเรียน ที่นำเสนอตลอดจนความเหมาะสมในการออกแบบ

6.11 ประชุมติดตามผลงานและความก้าวหน้าของการพัฒนาบทเรียน ทุก ๆ 2 เดือน

6.12 สรุปผลโครงการ

7. ระยะเวลาการดำเนินงาน การดำเนินงาน มีกำหนดระยะเวลา เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม 2546

จำนวนผู้บริหารและบุคลากรของศูนย์คอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีผู้บริหาร 1 คน และเจ้าหน้าที่ 7 คน

จำนวนผู้บริหารและบุคลากรของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีผู้บริหาร 4 คน และเจ้าหน้าที่ 14 คน

ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (<http://www.utcc.ac.th>)

บทบาทและหน้าที่

1. ออกแบบระบบและดำเนินการติดตั้งโสตทัศนูปกรณ์ประจำห้องเรียน ห้องประชุม ตามอาคารต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย
2. บริการยืม – คืน จัดหาและบำรุงรักษาโสตทัศนูปกรณ์ทุกประเภท
3. บริการยืม – คืน และจัดหาโสตทัศนวัสดุ เพื่อส่งเสริมการสอนของคณาจารย์
4. บริการผลิตสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ แก่คณาจารย์ และบริการผลิตสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ที่เป็นกิจกรรมของมหาวิทยาลัย
5. จัดสัมมนาอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีการศึกษาแก่คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย
6. เผยแพร่สื่อประเภทต่าง ๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์เน็ตเวิร์ค เอกสาร และโทรศัพท์สนววงจรปิด

โครงการสนับสนุนการผลิตสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ทางศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้ส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้แก่อาจารย์ผู้สอน โดยอาจารย์สามารถไปใช้บริการผลิตสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองได้ที่กองเทคโนโลยีการศึกษา อาคาร 9 ชั้น 4 โดยเปิดให้บริการตั้งแต่เวลา 9.00 - 16.00 น. ซึ่งทางกองเทคโนโลยีการศึกษา ได้จัดเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ และบุคลากรไว้คอยให้คำแนะนำ เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนจำกัด หากอาจารย์ท่านใดสนใจที่จะใช้บริการหรือต้องการคำแนะนำต่าง ๆ กรุณาโทรศัพท์ของการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ที่หมายเลข 6272 และ 6277 หรือ ส่งแบบฟอร์มจองล่วงหน้า เพื่อทางกองเทคโนโลยีการศึกษา จะได้จัดเจ้าหน้าที่ไว้คอย บริการท่านตามวันเวลาที่ขอใช้บริการ

จำนวนผู้บริหารและบุคลากรของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีผู้บริหาร 3 คน และเจ้าหน้าที่ 13 คน

ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (<http://www.bu.ac.th>)

ศูนย์คอมพิวเตอร์เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2530 โดยตั้งอยู่ที่ห้อง 311 มีพื้นที่รวม 81 ตารางเมตร มีเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรกเป็นซูเปอร์มินิคอมพิวเตอร์ (super minicomputer) ยี่ห้อไพบ (prime) ซึ่งมีหน่วยความจำขนาด 8 k มีเครื่องปลายทาง (terminal) 16 ตัว เดือนพฤศจิกายน 2537 เริ่มนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นครั้งแรก โดยทำสัญญากับอินเทอร์เน็ตประเทศไทยที่ความเร็ว 19.2 kbps พร้อมทั้งติดตั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ปี พ.ศ. 2538 ได้ติดตั้งเครื่องประจำตัวให้กับผู้บริหารและคณบดีทุกท่าน พร้อมทั้งเพิ่มบริการอินเทอร์เน็ต โดยทำสัญญาใช้บริการกับบริษัท KSC Connet ด้วยความเร็ว 64 kbps และได้ขยายการให้บริการระบบบริโมตการเข้าเครือข่ายเพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยผ่านทางสายโทรศัพท์จากที่บ้านได้ ในช่วงปลายปีติดตั้งเครื่องให้บริการฟรีอินเทอร์เน็ตแก่นักศึกษา ณ ห้อง 933 อาคาร 9 ชั้น 3 วิทยาเขตกล้วยน้ำไท

ปี พ.ศ. 2539 ซื้อเครื่องชั้น เน็ตดำ (sun enterprise) 5000 เครื่องเพื่อนำมาเป็นเครื่องที่ให้บริการ เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี เพิ่มคู่สายโทรศัพท์สำหรับบริโมตการเข้าเครือข่าย เป็น 200 เลขหมาย

ปี พ.ศ. 2540 เปลี่ยนผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นบริษัท A-net internet โดยมีความเร็วเป็น 256 kbps

ปี พ.ศ. 2542 พัฒนาระบบเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัยเป็นกิกกabit เอ็สเทอร์เน็ต (gigabit ethernet) และเพิ่มความเร็วของการให้บริการอินเทอร์เน็ตเป็น 512 kbps และในช่วงปลายปีได้เพิ่มขึ้นเป็น 1 mbps

ปี พ.ศ. 2543 เพิ่มความเร็วของการให้บริการอินเทอร์เน็ตจาก 1 mbps เป็น 4 mbps และเพิ่มคู่สายโทรศัพท์สำหรับบริโมตการเข้าเครือข่าย เป็น 415 เลขหมาย พร้อมทั้งปรับปรุงห้องบริการอินเทอร์เน็ตทั้ง 2 วิทยาเขตด้วยการเพิ่มเครื่องให้บริการอินเทอร์เน็ตใหม่จำนวน 400 เครื่อง วิทยาเขตละ 200 เครื่อง

ปี พ.ศ. 2544 ดำเนินการสร้างศูนย์กลางไซเบอร์ (cyber center) ซึ่งเป็นศูนย์รวมการให้บริการอินเทอร์เน็ต ที่ทันสมัยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์มัลติมีเดียครบวงจรจำนวน 182 เครื่อง และขยายเพิ่มความเร็วของอินเทอร์เน็ตจาก 4 mbps เป็น 10 mbps

ได้พัฒนาเครือข่ายออนไลน์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (mybu online) เพื่อเป็นเว็บไซต์สำหรับให้บริการแก่บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยในการเข้าถึงข้อมูลผ่านเว็บ และมีการปรับปรุงเครือข่ายออนไลน์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพเพื่อเพิ่มบริการอีกมากมายให้กับนักศึกษาในการเข้าถึงข้อมูลที่ครอบคลุมบริการเกือบทุกด้าน

ปี พ.ศ. 2545 ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในส่วนของการจัดทำเว็บเพจสำหรับบุคลากร และหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย โดยมีระบบเว็บการจัดการส่วนบุคคล (personal web manager) ขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องมีความรู้ด้านภาษาในการเขียนเว็บเพจ ก็สามารถที่จะทำเว็บเพจของตนเองได้ และได้พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังเพิ่มความปลอดภัยให้กับระบบเครือข่ายโดยการทำติดตั้งระบบโหลด บารานซิง ไฟด์วอลล์ (load balancing firewall) และพัฒนาระบบวอยโอเวอร์ไอพี

(voice over ip) เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารข้ามระหว่างวิทยาเขต ทำให้สะดวกในการติดต่อสื่อสาร และประหยัดค่าใช้จ่ายในระยะยาว

นอกจากนี้ยังทำการปรับเปลี่ยนเครื่องเซิร์ฟเวอร์ เพื่อให้รองรับกับข้อมูลของจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น เพิ่มการให้บริการพื้นที่ในการจัดทำเว็บเพจ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์สำหรับทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และได้พัฒนาโปรแกรมแจ้งข้อมูลข่าวสารให้แก่นักศึกษา (program mail-to-my-students) เพื่อให้อาจารย์สามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารให้กับกลุ่มนักศึกษา โดยรูปแบบของบัญชีอินเทอร์เน็ต (internet account) มีลักษณะที่เรียกว่า ซิงเกอร์ ซิงค์ออน (single signed-on) ซึ่งช่วยให้คณาจารย์และนักศึกษาทุกคนสามารถนำบัญชีอินเทอร์เน็ตเดียวกันไปใช้ในทุก ๆ ระบบที่ศูนย์คอมพิวเตอร์เปิดให้บริการ

วัตถุประสงค์ของศูนย์คอมพิวเตอร์

1. วางแผนและพัฒนาคำเนินงานของศูนย์คอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพ มีความก้าวหน้าทันสมัยเป็นสากลและสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
2. วางแผนและควบคุมดูแลการพัฒนาระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ให้เจริญรุดหน้า
3. วางแผนและควบคุมดูแลการให้บริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและเครือข่าย
4. วางแผนและควบคุมดูแลการให้บริการซอฟต์แวร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย
5. บริการให้คำปรึกษาทางเทคนิคและการกำหนดเฉพาะเจาะจง (specification) ของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้กับทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย
6. ติดตามข่าวสารด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ และกำหนดแผนงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โชว์ความเป็นเลิศด้านไอที ทำการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและเน้นความบันเทิงทางการศึกษา (edutainment)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โชว์วิสัยทัศน์ สถานศึกษาสำหรับอนาคต ด้วยโครงการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มุ่งความเป็นเลิศด้านไอที โดยจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ เกือบ 1,600 เครื่อง เพื่อพัฒนาระบบไอที สร้างศูนย์กลางไซเบอร์พร้อมขยายระบบอินเทอร์เน็ตรองรับการใช้งานของนักศึกษาและคณาจารย์ ล่าสุดทำบัตรนักศึกษาเป็นสมาร์ทการ์ด ใช้งานอีเพิร์ส (e-purse) ภายในมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เล็งเห็นความสำคัญของการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาช่วยเพิ่มศักยภาพทางการศึกษา จึงกำหนดนโยบายในการพัฒนาระบบ ไอที เพื่อ

ทำโครงการการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และบริการเว็บ (web services) ที่ครบวงจร โดยศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้ดำเนินโครงการพัฒนาระบบไอทีของมหาวิทยาลัยให้เจริญรุดหน้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาทั้งในเรื่องการเรียน การค้นคว้าหาข้อมูล และเพื่อลดปริมาณการใช้กระดาษ รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการค้นคว้าของคณาจารย์ โดยมีโครงการพัฒนาระบบไอทีเป็นเฟส ๆ ประกอบด้วย

ห้องปฏิบัติการที่จัดทำขึ้นในคอนเซ็ปการเรียนรู้อัตโนมัติในลักษณะความบันเทิงทางการศึกษาคือความเชื่อที่ว่า การเรียนรู้ของนักศึกษาปัจจุบันแตกต่างจากนักศึกษาในอดีต ดังนั้นการเรียนการสอนรวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต้องมีการปรับรูปแบบให้เหมาะสม ลักษณะของห้องปฏิบัติการจึงเป็นเสมือนห้องอินเทอร์เน็ตสมัยใหม่ที่มีมุมหนึ่งจัดเป็นพื้นที่สำหรับดีเจ ใช้ในการเปิดเพลงหรือบางครั้งประยุกต์ใช้เป็นเวทีสำหรับวิทยากรบรรยาย มีจอภาพขนาดใหญ่ 2 จอ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่นักศึกษาสามารถเข้ามาใช้บริการในการค้นคว้าหาข้อมูล ฟังเพลง ฟังบรรยายพิเศษและบริการอื่นๆ ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา

เป็นระบบอินเทอร์เน็ตที่ช่วยให้นักศึกษา เข้าถึงข้อมูลหรือบริการของมหาวิทยาลัยโดยผ่านอินเทอร์เน็ต (university record system access (URSA)) เช่น การลงทะเบียนและชำระเงินผ่านอินเทอร์เน็ต การเช็คผลการเรียน ตารางเรียน ตารางสอบ วิชาและกลุ่มที่เปิดสอน เพื่อวางแผนการเรียนได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการใช้บริการห้องสมุดเพื่อสืบค้น การตรวจสอบรายชื่อหนังสือที่ยืม การใช้เทปออนไลน์ (e-journal) การขอคำปรึกษาโดยผ่านทาง (virtual help desk (FAQ)) ฯลฯ ขณะเดียวกันยังสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นข้อมูลเพิ่มเติมอีกด้วย ซึ่งนักศึกษาสามารถใช้งานได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำการติดตั้งกระจายครอบคลุมทั่วทั้งมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ หากนักศึกษาต้องการพิมพ์งานประเภทต่าง ๆ ก็สามารถสั่งผ่านบริการพิมพ์งานด้วยระบบบริการด้วยตนเอง (self-service printing) โดยเพียงแต่นักศึกษาใส่รหัสแล้วสั่งพิมพ์ก็สามารถรับงานพิมพ์ที่เครื่องส่วนกลางได้ทันที อีกทั้งการชำระเงินค่าบริการก็สามารถทำได้สะดวกและรวดเร็วด้วยการชำระผ่านพี เพด การ์ด (pre-paid card)

ล่าสุด ในปีการศึกษา 2546 นี้ นักศึกษาใหม่จะมีบัตรนักศึกษารูปแบบ สมาร์ทการ์ด ในลักษณะบัตรเติมเงิน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำบัตรดังกล่าวจ่ายค่าบริการต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยแทนการพกพาเงิน ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการเตรียมพร้อมจัดตั้งจุดเติมเงินเพื่อให้บริการ และในอนาคตอันใกล้จะขยายงานบัตรนักศึกษาดังกล่าวให้สามารถใช้งานร่วมกับร้านค้าหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยได้ต่อไป

ผศ.สมจิตต์ ลิขิตถาวร ผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กล่าวว่า "มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน และการค้นคว้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาและคณาจารย์ และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษายุคดิจิทัล จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีความทันสมัยที่สุด โดยประยุกต์การให้บริการอินเทอร์เน็ตที่เน้นการให้ความรู้และความบันเทิงควบคู่กัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาสถานศึกษา โดยนำไอทีเข้ามาเสริมในการเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยได้ดำเนินโครงการพัฒนาไอทีมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงนี้เป็นช่วงของการขยายงานให้เจริญรุดหน้า ทันสมัย ทันกาล"

ผศ.สมจิตต์ กล่าวเสริมอีกว่า "เพื่อการใช้งานที่ราบรื่นและมีประสิทธิภาพสูงสุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ได้พัฒนาระบบและโปรแกรมต่างๆ ด้วยบุคลากรภายในของศูนย์คอมพิวเตอร์เอง จึงสามารถวางใจได้ในประสิทธิภาพระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและระบบการใช้งานทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกัน หรือกรณีที่มีปัญหาจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว เพราะระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเป็นระบบรวมศูนย์"

ด้าน นายอโณทัย เวทยากร หัวหน้ากลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ บริษัท ฮิวเลตต์-แพ็คเกจ (ประเทศไทย) จำกัด กล่าวว่า "เอชพีมีนโยบาย สนับสนุนด้านการศึกษาและการพัฒนาบุคลากร ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต จึงมีความยินดีที่ได้รับเลือกเป็นส่วนหนึ่งในโครงการพัฒนาระบบไอทีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ เพิ่มโอกาสในการค้นคว้าวิจัย ทำให้สามารถช่วยยกระดับและพัฒนาการศึกษา รวมทั้งสามารถส่งเสริมช่องทางในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและคณาจารย์อีกด้วย ในการนี้เอชพีได้ส่งมอบและติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 1,600 เครื่อง รวมทั้งเครื่องเลเซอร์พริ้นเตอร์ และอิงค์เจ็ทพริ้นเตอร์ ให้แก่มหาวิทยาลัยกรุงเทพเรียบร้อยแล้ว"

เป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ช่วยให้เกิดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ เพิ่มโอกาสค้นคว้า วิจัย ช่วยยกระดับและพัฒนาการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมช่องทางพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและคณาจารย์อีกด้วย เอชพีได้ส่งมอบและติดตั้งคอมพิวเตอร์ 1,600 เครื่อง รวมทั้งเครื่องเลเซอร์พริ้นเตอร์ และอิงค์เจ็ท พริ้นเตอร์ ให้แก่มหาวิทยาลัยกรุงเทพเรียบร้อยแล้ว

จำนวนผู้บริหารและบุคลากรของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีผู้บริหาร 2 คน และเจ้าหน้าที่ 23 คน